

ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK JMÉNEM REPUBLIKY

Nejvyšší správní soud rozhodl v senátě složeném z předsedy senátu JUDr. Michala Mazance a soudců JUDr. Petra Příhody a JUDr. Jana Passera v právní věci žalobce: **A. H.**, zastoupeného JUDr. Karlem Frimmelem, advokátem se sídlem Lidická 57, Brno proti žalovanému: **Krajský úřad Jihomoravského kraje, odbor dopravy**, se sídlem Žerotínovo nám. 3/5, Brno, v řízení o návrhu na povolení obnovy řízení o žalobě proti rozhodnutí žalovaného ze dne 13. 4. 2006, čj. JMK 36047/2006, o kasační stížnosti žalobce proti usnesení Krajského soudu v Brně ze dne 31. 10. 2007, čj. 29 Ca 197/2007 - 11,

t a k t o :

- I. Kasační stížnost **se zamítá.**
- II. Žalobce **nemá právo** na náhradu nákladů řízení o kasační stížnosti.
- III. Žalovanému **se nepřiznává právo** na náhradu nákladů řízení o kasační stížnosti.

Odůvodnění:

Návrhem ze dne 19. 10. 2007 se žalobce domáhal u Krajského soudu v Brně obnovy řízení vedeného u tohoto soudu pod sp. zn. 29 Ca 170/2006 a skončeného jeho usnesením ze dne 11. 7. 2006, čj. 29 Ca 170/2006 - 12, pro nezaplacení soudního poplatku.

Krajský soud usnesením ze dne 31. 10. 2007, čj. 29 Ca 197/2007 - 11, návrh na obnovu řízení odmítl. Odkázal přitom na § 114 odst. 1 s. ř. s., podle něž je obnova řízení přípustná pouze proti rozsudku vydanému v řízení o ochraně před zásahem správního orgánu a ve věcech politických stran a politických hnutí. Krajský soud své rozhodnutí opřel i o právní názor vyslovený v usnesení Nejvyššího správního soudu ze dne 25. 7. 2005, čj. Na 50/2005 - 25 (č. 1316/2007 Sb. NSS), podle něž „*Návrh na obnovu řízení proti rozsudku vydanému v řízení o žalobě proti rozhodnutí správního orgánu je nepřípustný (§ 114 odst. 1 s. ř. s. a contrario)*“. Vzhledem k tomu, že předmětem řízení, jehož obnovu se žalobce domáhal, byla žaloba proti rozhodnutí správního orgánu (§ 65 a násl. s. ř. s.), je podle soudu obnova řízení nepřípustná (§ 114 odst. 1 *a contrario*) a krajský soud návrh odmítl [§ 46 odst. 1 písm. d.) s. ř. s.].

Žalobce (stěžovatel) brojil proti usnesení krajského soudu kasační stížností. Její důvody výslovně nepodřadil žádnému z důvodů podle § 103 odst. 1 s. ř. s., z podstaty věci však připadá v úvahu pouze důvod podle § 103 odst. 1 písm. e) s. ř. s.

V první části kasační stížnosti stěžovatel vytkl krajskému soudu pochybení, kterých se měl dopustit v původním řízení o žalobě vedeném pod sp. zn. 29 Ca 170/2006, tj. v řízení, jehož obnovy se stěžovatel domáhal.

Usnesení krajského soudu, napadenému kasační stížností, se věnuje její další část. V ní stěžovatel namítl porušení článku 6 (právo na spravedlivý proces) a článku 13 (právo na účinné ochranné prostředky) Úmluvy o ochraně lidských práv a základních svobod (dále jen „Úmluva“) a článku 36 odst. 1 a 2 Listiny základních práv a svobod (dále jen „Listina“), které podle obsahu kasační stížnosti spatřuje v zákonné úpravě § 114 odst. 1 s. ř. s., umožňujícím podat návrh na obnovu řízení pouze proti rozsudku, nikoliv proti usnesení

Stěžovatel dále tvrdí, že krajský soud neměl k dispozici spis o územním řízení o umístění stavby, proto nevěděl, že krajský úřad rozhodl v rozporu s článkem 6 Úmluvy. Tímto řetězením chyb byl „žalobce a osoby které zastupoval“ kráceny na svých nezadatelných právech, ztratili důvěru v demokratické principy „na kterých je tato společnost postavena“ a které jsou zakotveny v Úmluvě a v Ústavě České republiky.

Žalovaný se ke kasační stížnosti nevyjádřil.

Nejvyšší správní soud posoudil důvodnost kasační stížnosti v mezích jejího rozsahu a uplatněných důvodů a zkoumal přitom, zda napadené rozhodnutí netrpí vadami, k nimž by musel přihlédnout z úřední povinnosti (§ 109 odst. 2, 3 s. ř. s.).

Kasační stížnost není důvodná.

Nejvyšší správní soud především uvádí k první části stížnosti, v níž stěžovatel brojí proti vadám v řízení vedeném u krajského soudu pod sp. zn. 29 Ca 170/2006 (tj. pravomocně skončeného řízení, jehož obnovy se domáhá), že kasační stížnost nebyla a ani nemohla být podána proti rozhodnutí vydanému v tomto řízení, ale proti rozhodnutí vydanému v řízení o obnově. Pouze posledně jmenované rozhodnutí pak může být předmětem přezkumu Nejvyššího správního soudu. Pouze na okraj Nejvyšší správní soud dodává, že proti usnesení krajského soudu ze dne 11. 7. 2006, čj. 29 Ca 170/2006 - 12, jímž bylo původní řízení zastaveno, stěžovatel rovněž brojil kasační stížností, kterou Nejvyšší správní soud usnesením ze dne 23. 11. 2007, čj. 8 As 55/2007 - 21 (www.nssoud.cz), odmítl jako opožděnou.

V části kasační stížnosti, týkající se nyní posuzovaného usnesení krajského soudu (čj. 29 Ca 197/2007 - 11), stěžovatel namítl porušení článků 6 a 13 Úmluvy a článku 36 odst. 1 a 2 Listiny, spočívající v zákonné úpravě § 114 s. ř. s.

Stížní námitka není důvodná. Soudní řád správní především nezná obnovu řízení o žalobě proti rozhodnutí správního orgánu, jak vyplývá z § 114 odst. 1 s. ř. s. *a contrario*, který obsahuje taxativní výčet řízení, jejichž obnovu je možné povolit. Obnova je tak možná pouze v případě řízení o ochraně před zásahem správního orgánu a řízení ve věcech politických stran a politických hnutí. To ostatně vyplývá také z judikatury Nejvyššího správního soudu (srov. krajským soudem citované usnesení Nejvyššího správního soudu ze

dne 25. 7. 2005, čj. Na 50/2005 - 25, č. 1316/2007 Sb. NSS). Logika úpravy soudního řádu správního vychází ze subsidiární povahy ochrany práv ve správním soudnictví - obnova řízení o žalobě proti rozhodnutí správního orgánu není namístě, protože účastník správního řízení má možnost využít institutu obnovy řízení podle § 100 a násl. správního řádu.

Otázku formy rozhodnutí soudu je třeba v případě obnovy řízení řešit teprve tehdy, je-li navrhována obnova přípustného typu řízení. Tak tomu ovšem v posuzované věci nebylo a krajský soud správně návrh stěžovatele na obnovu řízení odmítl.

Nad rámec nutného odůvodnění pak Nejvyšší správní soud dodává, že účelem obnovy řízení je možnost revize meritorního rozhodnutí, vyšly-li najevo důkazy nebo skutečnosti, které bez viny navrhovatele nebyly nebo nemohly být v původním řízení uplatněny. Tomu ostatně odpovídá i znění § 111 s. ř. s. Rozhoduje-li soud usnesením, zpravidla neposuzuje věc meritorně (srov. § 53 odst. 1 s. ř. s.) a neprovádí důkazy nebo nehodnotí skutečnosti, které jsou rozhodné pro posouzení věci samé.

Úprava soudního řádu správního ostatně není v českém právním řádu výjimečná a odpovídá řešení zvolenému i dalšími procesními předpisy (srov. § 228 o. s. ř., § 100 správního řádu nebo § 277 a násl. trestního řádu).

Nejvyšší správní soud uzavřel, že § 114 s. ř. s. neodporuje článku 6 Úmluvy, který zakotvuje právo na spravedlivé projednání záležitosti nestranným a nezávislým soudem, článku 13 Úmluvy, zakotvujícímu právo na účinné opravné prostředky, ani článku 36 odst. 1 a 2 Listiny, garantujícímu právo na soudní ochranu. Ostatně, stěžovatel rozpor citovaného ustanovení se jmenovanými články tvrdí pouze obecně, aniž by svůj názor blíže rozvedl. Nejvyšší správní soud připomíná, že účastník správního řízení má možnost podat návrh na obnovu správního řízení podle správního řádu, rozhodnutí správního orgánu o tomto návrhu je přezkoumatelné v řízení o řádném opravném prostředku podle správního řádu, a to je přezkoumatelné ve správním soudnictví podle soudního řádu správního.

K další stížní námitce Nejvyšší správní soud uvádí, že shledal-li krajský soud správně návrh na povolení obnovy řízení nepřipustným a odmítl jej, neměl povinnost zabývat se jím meritorně a není vadou řízení, že neměl k dispozici spisový materiál původního správního řízení.

Nejvyšší správní soud shledal napadené usnesení krajského soudu zákonným, proto kasační stížnost zamítl (§ 110 odst. 1 s. ř. s.).

Stěžovatel neměl ve věci úspěch, nemá proto právo na náhradu nákladů řízení o kasační stížnosti. Žalovanému, jemuž by jinak právo na náhradu nákladů řízení o kasační stížnosti příslušelo, soud náhradu nákladů řízení nepřiznal, neboť mu podle obsahu spisu žádné náklady nevznikly (§ 60 odst. 1 s. ř. s. za použití § 120 s. ř. s.).

Poučení: Proti tomuto rozsudku **n e j s o u** opravné prostředky přípustné.

V Brně dne 20. srpna 2008

JUDr. Michal Mazanec
předseda senátu